

PÁ 9. října – Podněty k zamyšlení

„Přečti si 32. kapitolu „Příprava“ (Ed 275–282; Vých 162–165), 33. kapitolu „Spolupráce“ (Ed 283–286; Vých 166–168) a 34. kapitolu „Kázeň“ (Ed 287–297; Vých 169–174) z knihy Ellen G. Whiteové *Výchova*.

„Oba rodiče by se tedy měli pečlivě a důkladně připravit na výchovu dětí, za něž už od nejútlejšího věku nesou zodpovědnost. Ještě dříve, než převezmou otcovské a mateřské povinnosti, by měli znát zákonitosti tělesného vývoje... Měli by také rozumět zákonům duševního vývoje a mravní výchovy.“ (Ed 276; Vých 162)

„Spolupráce by měla začít už v domově mezi otcem a matkou. Jejich zodpovědnost za výchovu dětí je společná, a proto by se měli snažit vždy jednat společně. Oba rodiče se potřebují odevzdat Bohu a prosit jej o pomoc, aby se navzájem dokázali podporovat... Rodiče takových dětí pravděpodobně nebudou patřit mezi kritiky učitelů. Vědí totiž, že v zájmu svých dětí si mají vážit a podporovat ty, kdo s nimi nesou zodpovědnost za jejich potomky.“ (Ed 283; Vých 166)

Otázky k rozhovoru

1. *At' již máme děti, nebo ne, všichni někde bydlíme a spolupracujeme s jinými lidmi. Jak vám myšlenky této lekce mohou pomoci při komunikaci s lidmi a v situacích, kdy chcete někomu vyprávět o Bohu?*

2. *Výchovu a poznávání většinou vnímáme jako dobrou věc. (Konečně, kdo může být proti poznávání?) Ale je to vždy tak? Znáte nějaké příklady, kdy se poznávání zvrhlo a změnilo v něco špatného? Co se můžeme naučit z negativních příkladů? Jak nám mohou pomoci vyvarovat se případných chyb?*

3. *V části na středu jsme řekli, že všichni jsme dostali posvátný dar svobodné vůle. Dříve nebo později se z dětí stanou dospělí lidé a budou se muset sami rozhodnout, jaký vztah si vytvoří k Bohu, o němž se učili v dětství a mládí. Proč musejí všichni rodiče – a v podstatě každý, kdo se snaží svědčit jiným a zvěstovat evangelium – vždy pamatovat na tuto zásadní pravdu zdůrazňující svobodnou vůli?*

✧ Texty na tento týden – Gn 3:1–15; L 1:26–38; Mt 1:18–24; Ef 4:15; 1J 3:18; Dt 6

✧ Základní verš

„*Můj synu, poslouchej otcovo kárání a matčiným poučováním neopovrhuj.*“ (Př 1:8)

Jako lidské bytosti se (v ideálním případě) celý život učíme a poznáváme nové věci. Celý život je pro nás vlastně školou. I když už nežijeme v Edenu, ideální Boží škole pro život, Bůh ve své moudrosti dal lidem společenství rodiny. Právě ta má být takovým místem, kde lidé rostou v poznání Boha, jeden druhého i důležitých hodnot.

„Věrní Izraelci již od nejstarších dob věnovali velkou péči výchově a vzdělání mladých lidí. Bůh jim přikázal, aby děti od nejútlejšího věku učili o jeho dobrotě a velikosti a ukazovali jim, jak se tyto jeho vlastnosti projevovaly v dějinách Izraele, a především v jeho zákoně. Písň, modlitby i čtení Písma měli přizpůsobit schopnostem dětí. Rodiče měli vést děti k tomu, aby Boží zákon chápaly jako výraz Božího charakteru. Měli jim vysvětlit, že přijmou-li zásady Božího zákona do svého srdce, budou se rozvíjet k Božímu obrazu. Většinu naučení přijímaly děti z ústního podání, učily se však také číst hebrejské spisy a z pergamenových svitků se mohly seznamovat se Starým zákonem.“ (DA 69; TV 39)

Tento týden se zaměříme na to, co říká Bible o rodinném prostředí a výchově v rodině. Na základě zpráv o biblických rodinách budeme hledat, jakým způsobem může být i dnes rodina místem, kde nejen předáváme hodnoty další generaci, ale kde všichni rosteme a formujeme se.

✧ Týden ve zkratce:

- První rodina
- Ježíšovo dětství
- Jak předávat důležité hodnoty?
- Úkol a vliv rodičů
- Abyste nezapomněli
- Podněty k zamyšlení

NE 4. října – První rodina

Gn 4:1-5 „¹I poznal člověk svou ženu Evu a ta otěhotněla a porodila Kaina. Tu řekla: „Získala jsem muže, a tím Hospodina.“ ²Dále porodila jeho bratra Ábela. Ábel se stal pastýřem ovcí, ale Kain se stal zemědělcem. ³Po jisté době přinesl Kain Hospodinu obětní dar z plodin země. ⁴Také Ábel přinesl oběť ze svých prvorozených ovcí a z jejich tuku. I shlédl Hospodin na Ábela a na jeho obětní dar, ⁵na Kaina však a na jeho obětní dar neshlédl. Proto Kain vzplanul velikým hněvem a zesinal v tváři.“

PO 5. října – Ježíšovo dětství

Mt 1:18-20.24 „¹⁸Narození Ježíše Krista se událo takto: Jeho matka Maria byla zasnoubena Josefovi, ale dříve než se sešli, shledalo se, že počala z Ducha svatého. ¹⁹Její muž Josef byl spravedlivý a nechtěl ji vystavit hanbě; proto se rozhodl propustit ji potají. ²⁰Ale když pojal ten úmysl, hle, anděl Páně se mu zjevil ve snu... ²⁴Když se Josef probudil ze spánku, učinil, jak mu přikázal anděl Hospodinův, a přijal svou manželku k sobě.“

L 2:21-23 „²¹Když uplynulo osm dní a nastal čas k jeho obřezce, dali mu jméno Ježíš, které dostal od anděla dříve, než jej matka počala. ²²Když uplynuly dny jejich očišťování podle zákona Mojžíšova, přinesli Ježíše do Jeruzaléma, aby s ním předstoupili před Hospodina – ²³jak je psáno v zákoně Páně: „vše, co je mužského rodu a otvírá život matky, bude zasvěceno Hospodinu.“

L 1:26-38 „²⁶Když byla Alžběta v šestém měsíci, byl anděl Gabriel poslán od Boha do galilejského města, které se jmenuje Nazaret, ²⁷k panně zasnoubené muži jménem Josef, z rodu Davidova; jméno té panny bylo Maria. ²⁸Přistoupil k ní a řekl: „Bud' zdráva, milostí zahrmutá, Pán s tebou.“ ²⁹Ona se nad těmi slovy velmi zarazila a uvažovala, co ten pozdrav znamená. ³⁰Anděl jí řekl: „Neboj se, Maria, vždyť jsi nalezla milost u Boha. ³¹Hle, počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. ³²Ten bude veliký a bude nazván synem Nejvyššího a Pán Bůh mu dá trůn jeho otce Davida. ³³Na věky bude královat nad rodem Jákobovým a jeho království nebude konce.“ ³⁴Maria řekla andělovi: „Jak se to může stát, vždyť nežiji s mužem?“ ³⁵Anděl jí odpověděl: „Sestoupí na tebe Duch svatý a moc Nejvyššího tě zastíní; proto i tvé dítě bude svaté a bude nazváno Syn Boží. ³⁶Hle, i tvá příbuzná Alžběta počala ve svém stáří syna a již je v šestém měsíci, ač se o ní říkalo, že je neplodná. ³⁷Neboť, u Boha není nic nemožného.“ ³⁸Maria řekla: „Hle, jsem služebnice Páně; staň se mi podle tvého slova.“ Anděl pak od ní odešel.“

L 1:46-55 „⁴⁶Maria řekla: „Duše má velebí Pána ⁴⁷a můj duch jása v Bohu, mém spasiteli, ⁴⁸e se sklonil ke své služebnici v jejím ponižení. Hle, od této chvíle budou mne blahoslaviti všechna pokolení, ⁴⁹že se mnou učinil veliké věci ten, který je mocný. Svaté jest jeho jméno ⁵⁰a milosrdenství jeho od pokolení do pokolení k těm, kdo se ho bojí. ⁵¹Prokázal sílu svým ramenem, rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně; ⁵²vladaře vrhl z trůnu a ponižené povýšil, ⁵³hladové nasýtil dobrými věcmi a bohaté poslal pryč s prázdnou. ⁵⁴Ujal se svého služebníka Izraele, pamětliv svého milosrdenství, ⁵⁵jež slíbil našim otcům, Abrahamovi a jeho potomkům navěky.““

L 2:41-50 „⁴¹Každý rok chodívali jeho rodiče o velikonočních svátcích do Jeruzaléma. ⁴²Také když mu bylo dvanáct let, šli tam, jak bylo o svátcích obyčejem. ⁴³A když v těch dnech všechno vykonali a vrátili se domů, zůstal chlapec Ježíš v Jeruzalémě, aniž to jeho rodiče věděli. ⁴⁴Protože se domnívali, že je někde s ostatními poutníky, ušli den cesty a pak jej hledali mezi svými příbuznými a známými. ⁴⁵Když ho nenalezli, vrátili se a hledali ho v Jeruzalémě. ⁴⁶Po třech dnech jej našli v chrámě, jak sedí mezi učiteli, naslouchá a dává jim otázky. ⁴⁷Všichni, kteří ho slyšeli, divili se rozumnosti jeho odpovědí. ⁴⁸Když ho rodiče spatřili, užasli a jeho matka mu řekla: „Synu, co jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec a já jsme tě s úzkostí hledali.“ ⁴⁹On jim řekl: „Jak to, že jste mě hledali? Což jste nevěděli, že musím být tam, kde jde o ten mého Otce?“ ⁵⁰Ale oni jeho slovu neporozuměli.“

ÚT 6. října – Jak předávat důležité hodnoty?

Př 10:31.32 „³¹Ústa spravedlivého plodí moudrost, kdežto jazyk proradný bude vyřát. ³²Rty spravedlivého ho vědí, v čem má Bůh zalíbení, kdežto ústa svévolníků znají jen proradnost.“

Jk 4:11.12 „¹¹Bratří, nesnižujte jeden druhého. Kdo snižuje nebo odsuzuje bratra, snižuje a odsuzuje zákon. Jestliže však odsuzuje zákon, neplní zákon, nýbrž staví se nad něj jako soudce. ¹²Jeden je zákonodárce i soudce; on může zachránit i zahubit. Ale kdo jsi ty, že odsuzuješ bližního?“

Ž 37:7-9 „⁷Ztiš se před Hospodinem a čekej na něj. Nevzrušuj se kvůli tomu, kdo jde úspěšně svou cestou, nad tím, kdo strojí pikle. ⁸Odlož hněv a zanech rozhořčení, nevzrušuj se, ať se nedopustíš zlého, ⁹neboť zlovolníci budou vymýceni, ale kdo naději skládá v Hospodina, obdrží zemi.“

Př 27:17 „Železo se ostří železem a jeden ostří tvář druhého.“

Ef 4:15 „Bud'me pravdiví v lásce, ať ve všem dorůstáme v Krista. On je hlava.“

1J 3:18 „Dítky, nemilujme pouhým slovem, ale opravdovým činem.“

Tt 3:1.2 „¹Připomínej bratřím, ať jsou podřízeni těm, kdo mají vládu a moc, a ať je poslouchají. Ať jsou vždy hotovi jednat dobře. ²Ať nikoho nepomlouvají, ať se nepřou, jsou mírní a vždycky se ke všem chovají vlídně.“

ST 7. října – Úkol a vliv rodičů

Ef 6:4 „⁴Otcové, nedrážděte své děti ke vzdor, ale vychovávejte je v kázni a napomenutích našeho Pána.“

2Tim 1:5 „⁵Připomínám si tvou upřímnou víru, kterou měla už tvá babička Lóis a tvá matka Eunike, a kterou máš, jak jsem přesvědčen, i ty.“

Ga 5:22.23 „²²Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, ²³tichost a sebeovládání. Proti tomu se zákon neobrácí.“

Ef 5:21-26 „²¹V poddanosti Kristu se podřízujte jedni druhým: ²²ženy svým mužům jako Pánu, ²³protože muž je hlavou ženy, jako Kristus je hlavou církve, těla, které spasil. ²⁴Ale jako církev je podřízena Kristu, tak ženy mají být ve všem podřízeny svým mužům. ²⁵Muži, milujte své ženy, jako si Kristus zamiloval církev a sám se za ni obětoval, ²⁶aby ji posvětil a očistil křtem vody a slovem.“

1K 11:3 „Rád bych, abyste si uvědomili, že hlavou každého muže je Kristus, hlavou ženy muž a hlavou Krista je Bůh.“
2K 6:14 „Nedejte se zapřáhnout do cizího jha spolu s nevěřícími! Co má společného spravedlnost s nepravostí? A jaké spolyžit světla s temnotou?“

R 13:13.14 „¹³Zijme řádně jako za denního světla: ne v hyění a opilství, v nemravnosti a bezuzdnostech, ne ve sváru a závisi, ¹⁴nýbrž oblečte se v Pána Ježíše Krista a nevyhovujte svým sklonům, abyste nepropadali vášním.“

2Pt 1:5-7 „⁵Proto také vynaložte všechnu snahu na to, abyste ke své víře připojili ctnost, k ctnosti poznání, ⁶k poznání zdrženlivost, ke zdrženlivosti trpělivost, k trpělivosti zbožnost, ⁷ke zbožnosti bratrskou náklonnost a k bratrské náklonnosti lásku.“

Fp 4:8 „Konečně, bratří, přemýšlejte o všem, co je pravdivé, čestné, spravedlivé, čisté, cokoli je hodné lásky, co má dobrou pověst, co se považuje za ctnost a co sklízí pochvalu.“

Dt 6:7 „Budeš je vštěpovat svým synům a budeš o nich rozmlouvat, když budeš sedět doma nebo půjdeš cestou, když budeš uléhat nebo vstávat.“

ČT 8. října – Abyste nezapomněli

Dt 6:4-7.20-24 „⁴Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin jediný. ⁵Budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou. ⁶A tato slova, která ti dnes přikazují, budeš mít v srdci. ⁷Budeš je vštěpovat svým synům a budeš o nich rozmlouvat, když budeš sedět doma nebo půjdeš cestou, když budeš uléhat nebo vstávat.

²⁰Až se tě tvůj syn v budoucnu zeptá: „Co to jsou ta svědectví, nařízení a práva, která vám přikázal Hospodin, náš Bůh?“ ²¹odvětiš svému synu: „Byli jsme faraónovými otroky v Egyptě a Hospodin nás vyvedl z Egypta pevnou rukou. ²²Před našimi zraky činil Hospodin znamení a zázraky veliké a zlé proti Egyptu, proti faraónovi i proti celému jeho domu. ²³Ale nás odtamtud vyvedl, aby nás uvedl sem a dal nám zemi, kterou přísahně přislíbil našim otcům. ²⁴Hospodin nám přikázal, abychom dodržovali všechna tato nařízení, báli se Hospodina, svého Boha, aby s námi bylo dobře po všechny dny, aby nás zachoval při životě, jak tomu je dnes.“

Dt 6 „¹Toto jsou přikázání, nařízení a práva, kterým vás Hospodin, váš Bůh, přikázal vyučovat, abyste je dodržovali v zemi, do níž táhnete a kterou máte obsadit: ²Aby ses bál Hospodina, svého Boha, a bedlivě dbal na všechna jeho nařízení a příkazy, které ti udílím, ty i tvůj syn a tvůj vnuk, po všechny dny svého života, abys byl dlouho živ. ³Poslouchej je, Izraeli, a bedlivě je dodržuj. Tak se ti povede dobře a velmi se rozmnožíte v zemi oplývající mlékem a medem, jak ti přislíbil Hospodin, Bůh tvých otců. ⁴Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin jediný. ⁵Budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou. ⁶A tato slova, která ti dnes přikazují, budeš mít v srdci. ⁷Budeš je vštěpovat svým synům a budeš o nich rozmlouvat, když budeš sedět doma nebo půjdeš cestou, když budeš uléhat nebo vstávat. ⁸Uvážeš si je jako znamení na ruku a budeš je mít jako pásek na čele mezi očima. ⁹Napíšeš je také na veřeje svého domu a na své brány. ¹⁰Až tě Hospodin, tvůj Bůh, přivede do země, o které přísahal tvým otcům Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, že ti ji dá, a dá ti veliká a dobrá města, která jsi nestavěl, ¹¹domy plné všeho dobrého, které jsi nenaplnil, vykopané studny, které jsi nevykopal, vinice a olivovní, které jsi nevsadil, a budeš jíst a nasýtíš se, ¹²pak si dávej pozor, abys nezapomněl na Hospodina, který tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. ¹³Hospodina, svého Boha, se budeš bát, jemu budeš sloužit, při jeho jménu přísahat. ¹⁴Nesmíte chodit za jinými bohy z božstev těch národů, které jsou kolem vás, ¹⁵neboť uprostřed tebe je Bůh žárlivě milující, Hospodin, tvůj Bůh. Ať Hospodin, tvůj Bůh, nevzplane proti tobě hněvem a nevyhladí tě z povrchu země. ¹⁶Nepokoušejte Hospodina, svého Boha, jako jste ho pokoušeli v Masse. ¹⁷Musíte bedlivě dbát na příkazy Hospodina, svého Boha, na jeho svědectví a nařízení, která ti přikázal. ¹⁸Budeš dělat jen to, co je správné a dobré v Hospodinových očích, aby se ti dobře vedlo, až půjdeš obsadit tu dobrou zemi, o níž Hospodin přísahal tvým otcům, ¹⁹že z ní před tebou vypudí všechny tvé nepřátele; tak přece mluvil Hospodin. ²⁰Až se tě tvůj syn v budoucnu zeptá: „Co to jsou ta svědectví, nařízení a práva, která vám přikázal Hospodin, náš Bůh?“

²¹odvětiš svému synu: „Byli jsme faraónovými otroky v Egyptě a Hospodin nás vyvedl z Egypta pevnou rukou. ²²Před našimi zraky činil Hospodin znamení a zázraky veliké a zlé proti Egyptu, proti faraónovi i proti celému jeho domu. ²³Ale nás odtamtud vyvedl, aby nás uvedl sem a dal nám zemi, kterou přísahně přislíbil našim otcům. ²⁴Hospodin nám přikázal, abychom dodržovali všechna tato nařízení, báli se Hospodina, svého Boha, aby s námi bylo dobře po všechny dny, aby nás zachoval při životě, jak tomu je dnes. ²⁵Bude se nám počítat za spravedlnost, budeme-li bedlivě dodržovat každý tento příkaz před Hospodinem, svým Bohem, jak nám přikázal.“

